

Förordning om en europeisk utredningsorder;

utfärdad den 9 november 2017.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om tillämpningen av lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder.

2 § De termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder.

3 § All kommunikation och allt samråd i samband med erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Sverige ska ske mellan svensk åklagare eller domstol och den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

Kommunikationen eller samrådet får ske på det sätt som är lämpligast i det enskilda fallet.

4 § Riksåklagaren bestämmer vilka åklagare som, i förekommande fall, enligt lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder är behöriga

1. att utfärda en europeisk utredningsorder, och
2. att erkänna och verkställa en europeisk utredningsorder i Sverige.

5 § Åklagarmyndigheten får, efter samråd med Ekobrottsmyndigheten, meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder och denna förordning.

2 kap. Utfärdande i Sverige av en europeisk utredningsorder

Översändande av en utredningsorder

1 § En utredningsorder som sänds över från Sverige ska vara upprättad i enlighet med formuläret i bilaga A till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, i den ursprungliga lydelsen.

Utredningsordern ska skrivas på eller översättas till den verkställande statens officiella språk eller något annat språk som den staten godtar.

2 § En utredningsorder ska sändas över till den andra medlemsstatens behöriga myndighet med post eller bud. Efter överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra staten får dock utredningsordern sändas över med telefax, elektronisk post eller på annat sätt.

3 § Den åklagare eller domstol som har utfärdat utredningsordern ska samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten

1. om huruvida det vid förhör genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring behöver vidtas särskilda åtgärder för att skydda den person som ska höras eller att anlita tolk för den som ska höras,

2. i sådana frågor vid överförande av en frihetsberövad person som rör tidpunkten för personens överförande och återförande samt under vilka förutsättningar den berörda personen ska vara frihetsberövad i Sverige eller i den andra medlemsstaten, och

3. om huruvida hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation eller hemlig övervakning av elektronisk kommunikation ska verkställas genom omedelbar överföring till Sverige av meddelanden eller uppgifter om meddelanden eller genom upptagning eller uppteckning i den andra medlemsstaten av meddelanden eller uppgifter om meddelanden.

4 § Utöver vad som följer av 3 § ska åklagaren eller domstolen vid behov samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten inför översändandet av en utredningsorder och i övriga frågor som rör erkännande och verkställighet av utredningsordern i den andra staten.

Inhämtande av yttrande

5 § Innan en utredningsorder för överförande av en i Sverige frihetsberövad person utfärdas, ska åklagaren eller domstolen inhämta ett yttrande från den myndighet som svarar för verkställigheten av frihetsberövandet, om det inte är uppenbart att det inte behövs.

Underrättelse till enskild

6 § I fråga om underrättelser som avses i 2 kap. 18 § andra meningen lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder finns föreskrifter i 14 b § förundersökningskungörelsen (1947:948).

Återkallelse av en utredningsorder

7 § Om utredningsordern helt eller delvis ska återkallas, ska åklagaren eller domstolen genast underrätta den andra medlemsstatens behöriga myndighet om detta.

3 kap. Erkännande och verkställighet i Sverige av en europeisk utredningsorder

Översändande av en utredningsorder till Sverige

1 § En utredningsorder ska sändas över genom post eller bud. Behörig åklagare eller domstol får dock komma överens med den behöriga myndigheten i

den andra medlemsstaten om att en utredningsorder får sändas över med telefax, elektronisk post eller på annat sätt.

Om det kommer fram att utredningsordern har sänts över till en åklagare eller domstol som inte är behörig ska, utöver vad som följer av 3 kap. 11 § tredje stycket lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder, utredningsordern överlämnas till behörig åklagare eller domstol.

Bekräftelse av mottagande av en utredningsorder

2 § Den åklagare eller domstol som är behörig att handlägga ärendet om erkännande och verkställighet av en översänd utredningsorder ska skyndsamt och inom en vecka bekräfta mottagandet av utredningsordern genom att fylla i och översända formuläret i bilaga B till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, i den ursprungliga lydelsen, till den myndighet i den andra medlemsstaten som har utfärdat utredningsordern.

Skyldigheten att bekräfta att utredningsordern har tagits emot gäller även i de fall utredningsordern har sänts över till en åklagare eller domstol som inte är behörig att handlägga ärendet om erkännande och verkställighet av utredningsordern.

Samråd med Justitiekanslern

3 § Om en utredningsorder som sänts över till Sverige för erkännande och verkställighet rör en gärning på tryckfrihetsförordningens eller yttrandefrihetsgrundlagens områden ska samråd ske med och vid behov yttrande inhämtas från Justitiekanslern, i de fall domstol är ansvarig för handläggningen.

Samråd med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten

4 § Åklagaren eller domstolen ska samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten

1. om hur en utredningsorder, som till form eller innehåll är bristfällig, behöver kompletteras,

2. i sådana frågor vid överförande av en frihetsberövad person som rör tidpunkten för personens överförande och återförande samt under vilka förutsättningar den berörda personen ska vara frihetsberövad i Sverige eller i den andra medlemsstaten,

3. i samband med att uppskov med verkställigheten av utredningsordern beslutas,

4. innan ett beslut att inte erkänna utredningsordern meddelas, och

5. innan ett beslut att upphäva en verkställbarhetsförklaring meddelas enligt 3 kap. 42 § första stycket 1–3 lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder.

Den åklagare eller domstol som enligt 3 kap. 8 § lagen om en europeisk utredningsorder handlägger ärendet om erkännande och verkställighet av utredningsordern ansvarar för det samråd som föreskrivs i första stycket.

I de fall åklagaren enligt andra stycket ansvarar för samrådet, men frågan om samråd enligt första stycket 4 eller 5 uppkommer först i samband med domstolens prövning av om utredningsordern ska erkännas eller verkställas

eller om en verkställbarhetsförklaring ska upphävas, ska domstolen underrätta åklagaren om att sådant samråd behövs.

5 § Utöver vad som följer av 4 § ska åklagaren eller domstolen vid behov samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten i frågor som rör erkännande och verkställighet av utredningsordern i Sverige och i frågor som rör överlämnande av bevismaterial till den behöriga myndigheten i den andra staten.

Samråd med svenska myndigheter

6 § Åklagaren eller domstolen ska vid behov samråda med andra svenska myndigheter i frågor som rör erkännande och verkställighet av en utredningsorder i Sverige.

Inhämtande av yttrande

7 § Innan en utredningsorder för överförande av en i Sverige frihetsberövad person till en annan medlemsstat erkänns, ska åklagaren inhämta den frihetsberövade personens inställning till överförandet.

Åklagaren ska dessutom inhämta ett yttrande från den myndighet som svarar för verkställigheten av frihetsberövandet, om det inte är uppenbart att det inte behövs.

Underrättelse till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten

8 § Åklagaren eller domstolen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten

1. när en annan utredningsåtgärd vidtas än den som utredningsordern avser enligt 3 kap. 5 § andra stycket och 18 § lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,

2. när beslut i fråga om erkännande av en utredningsorder inte kan meddelas inom den tid som anges 3 kap. 16 eller 17 § lagen om en europeisk utredningsorder eller när verkställighet av en utredningsåtgärd inte kan ske inom den tid som anges i 3 kap. 23 § första stycket i samma lag,

3. när ett särskilt formkrav eller särskilt förfarande som har angetts i utredningsordern inte kan tillgodoses enligt 3 kap. 15 § lagen om en europeisk utredningsorder,

4. om beslut om uppskov eller förlängning av uppskov enligt 3 kap. 24 § lagen om en europeisk utredningsorder och när skälen för uppskov har upphört,

5. vid överlämnande av beslagttaget bevismaterial om att en prövning av verkställbarhetsförklaringen kan komma ske vid en senare tidpunkt, och

6. om beslut att vägra erkännande och verkställighet eller om att upphäva verkställbarhetsförklaringen.

En underrättelse enligt första stycket 2 ska innehålla skälen till förseningen och uppgift om när beslut kommer att meddelas eller när verkställighet kan äga rum. Om beslut om uppskov eller förlängning av uppskov meddelas, ska en underrättelse enligt första stycket 4 innehålla uppgift om hur långt uppskovet förväntas bli.

Den åklagare eller domstol som enligt 3 kap. 8 § lagen om en europeisk utredningsorder handlägger ärendet om erkännande och verkställighet av utredningsordern ansvarar för den underrättelse som föreskrivs i första stycket.

9 § Protokoll som upprättas vid förhör genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring ska översändas till den andra medlemsstatens behöriga myndighet.

Underrättelse till enskilda och till Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten

10 § Underrättelseskyldighet som avses i 3 kap. 36 § andra stycket lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder ska fullgöras av den åklagare som handlägger eller har handlagt ärendet om erkännande och verkställighet av utredningsordern.

Om underrättelse inte har lämnats enligt första stycket, ska åklagaren informera Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten om detta.

Om den åklagare som avses i denna paragraf inte kan fullgöra underrättelseskyldigheten enligt första och andra styckena, ska denna i stället fullgöras av en annan åklagare.

4 kap. Övriga frågor

Underrättelser

1 § Om ett beslut enligt 2 kap. 14 och 16 §§ eller 3 kap. 9, 32 och 33 §§ lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder överklagas, ska åklagaren underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Den andra statens behöriga myndighet ska också underrättas om avgörandet som följer av överklagandet.

2 § Underrättelse om hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation eller hemlig övervakning av elektronisk kommunikation enligt 4 kap. 12 § lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder ska upprättas i enlighet med formuläret i bilaga C till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, i den ursprungliga lydelsen.

Underrättelsen ska skrivas på eller översättas till den andra medlemsstatens officiella språk eller till något annat språk som den staten godtar.

3 § Om en underrättelse enligt 4 kap. 13 § lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder har översänts till Sverige, ska åklagaren genast bekräfta mottagandet till den andra statens behöriga myndighet.

Kostnader

4 § Kostnader med anledning av verkställigheten av en europeisk utredningsorder ska betalas av den svenska staten om inte annat anges i 5 §.

5 § Följande kostnader får krävas tillbaka av den andra staten:

1. kostnader för transport vid tillfälligt överförande av en frihetsberövad person från Sverige,
2. kostnader för transkribering, avkodning eller dekryptering av avlyssnade eller övervakade meddelanden vid hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation, eller
3. extraordinära kostnader.

Om kostnader enligt första stycket 3 uppstår i ett ärende som åklagaren handlägger och det finns skäl att kräva tillbaka dessa, ska åklagaren i samråd med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten fastställa vilka kostnader som ska krävas tillbaka.

6 § Innan kostnader krävs tillbaka enligt 5 §, ska Regeringskansliet (Justitiedepartementet) informeras om det.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2017.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Sonja Ahlgren
(Justitiedepartementet)